

Rozgonyi Éva köszöntése

zenével és szóval
születésnapja alkalmából

Nagyszámú baráti, szakmai és művészi társaság gyűlt össze a Fészek Művészklubban, 2015. május 8-án.

A Szegedi Bartók Kórus egykori tagjai – *Dr. Balás István* vezényletével – köszöntötték elsőként énekükkel az ünnepeltet, Rozgonyi Éva zenepedagógust és karnagyot 75-ik születésnapja alkalmából.

A gazdag műsort *Ordasi Péter* hangulatos konferáló szövege vezette végig. Minden közreműködő, kórusok, énekesek és hangszeresek, vagy a gondolatokat szavakba formáló megszólalók előadása a közös emlékezés gyökereiből fakadt. Hangszeres előadók: Gerhát László – zongora, Somogyvári Tímea Zita – ének, Kerényi Mariann – zongora, Kecskés György – kürt, Nagy Márta – zongora. Közreműködött a Kecskeméti Kodály Iskola tanulóinak egy csoportja; A Lutheránia Énekkar, *Kamp Salamon* vezényletével; és A Vox Caelestis Vegyeskar, *Szebellédi Valéria* vezényletével, és az ifjú kort felelevenítve zongorán közreműködött – a kiváló tanítvány egykori tanára – *Párkai István* a Zeneakadémia Professzor Emeritusa.

A zeneszámok között, az emlékezés és a szeretet hangján mondták el köszöntő szavaikat: Tóthpál József, Ittész Mihály, Alföldyné Dobozi Eszter, Uherezky Eszter, Mindszenty Zuzsánna. Befejezésül közöljük,

Szőnyi Erzsébet köszöntését.

Kedves Ünnepelt! Tisztelt Közönség!

Elnézést kérek, hogy rendhagyó módon kezdem Rozgonyi Éva 75. születésnapjához, ugyanis a mai délutánon váltig az az érzésem, hogy saját múltam köszön vissza.

Évát először Miskolcon, szakiskolás korában láttam Kardos Pál óráján, aki megelőzőleg növendékem volt a Zeneakadémián. Ott ült Éva mellett, ugyancsak növendékként, a későbbi Kardos Pálné.

Az ünnepelt a Zeneakadémia középiskolai énektanárképző és karvezető tanszak elvégzése után Szolnokra az Ének-zenei Általános Iskolába került, ahol olyan kitűnő munkát végzett, hogy már akkor – 1968-ban – az éppen nálam tanuló külföldi hallgatóimat oda vittem óralátogatásra. De Éva munkáját a további évek során következő munkahelyein, Kecskeméten,

Szegeden, Amerikában, Japánban, a londoni British Kodály Academy-n is figyelemmel kísértem. Magyar és külföldi növendékeimet hospitálni hozzám vittem, több évfolyamtársával együtt rendszeresen jártunk áldott emlékü Vajda Cecilia londoni nyári Kodály-kurzusaira. Vajda Cecilia nekem évfolyamtársam, majd kollégám volt a Zeneakadémián, a tavaly aranydiplomát nyert osztálynak pedig szeretett tanára volt.

Az imént említett szembesülés az elmúlt 50-60 évvel szinte kis magán-történelemnek tekinthető...

A Kardos Alapítvány részéről Rozgonyi Éva évente – kialakult szép szokás szerint – emlékérmeket adott át az arra méltó utódoknak. Ideje, hogy a Pro Meritis kitüntetést születésnapján most Kardos Pálné kezéből ő maga vegye át.

E neves évfordulón pedig a kedvelt népi mondás alapján hadd kívánjam:

Isten éltesse sokáig, 120 évig boldogan, azután meg csak úgy!

Szőnyi Erzsébet

Énekelt az ország!

Május tizenötödike. A nap, amit egy országnyi lelkes kórista várt. Hosszú hónapok próbái után több mint 800-an gyűltünk össze **Egerben** a **Kemény Ferenc Sportszarnokban**, hogy minden tehetségünket és erőnket egyesítve megelevenítsük Carl Orff és Szentpáli Roland urak műveit. Számítalan kórus képviselte magát ebben a három napos felkészítő táborban, többek között mi, a **Törökbálinti Cantabile Kórus** is delegálódunk a majdhogynem 20 éves fennállásunk óta először. Szerény személyem első ízben tapasztalta meg, milyen is egy igaz kórustábor: evés,

FOTÓ: MAROSI ANDRÁS